Dosarul nr. 3-1235/2023

2-23071292-12-3-18052023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

14 iulie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Reclamantului Sergiu *****
Avocatul reclamantului Alexandrina Sîlța
Reprezentantul pârâtului Valeria Pîslari

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de ***** Sergiu către Serviciul Vamal cu privire la anularea actelor administrative individuale, -

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 18.05.2023, ***** Sergiu prin intermediul avocatului Alexandrina (Ciobanu) Șîlța a depus acțiune în instanța de judecată către Serviciul Vamal cu privire la anularea actelor administrative individuale.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că, la 28 martie 2023, Serviciul Vamal a emis Ordinul *****, cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale lui Sergiu *****.

Susține că, în motivarea ordinului, Serviciul Vamal a invocat prevederile art. 6 alin. (9) din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr. 302/2017, precum și în temeiul prevederilor art. 42 alin. (6) și art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008.

Astfel, indică că, la 27 aprilie 2023, a fost înaintată către Serviciul Vamala, cererea prealabilă cu privire la anularea ordinului ***** din 28 martie 2023, însă un răspuns nu a fost recepționat, fapt care demonstrează că Serviciul Vamal refuză să anuleze ordinului ***** din 28 martie 2023 și ne oferă dreptul de a înainta prezenta cerere de chemare în judecată.

Notează că, nu este de acord cu ordinul ***** din 28 martie 2023, din motiv că acesta nu este întemeiat din punct de vedere juridic și nici al circumstanțelor de facto, fapt prin care solicită anularea ordinului respectiv întru restabilirea tuturor drepturilor față de Sergiu *****.

Cu referire la temeiurile anulării ordinului susține că, până la emiterea ordinului ***** din 28 martie 2023, Sergiu ***** a activat în cadrul Serviciului Vamal în calitate de inspector principal, Post vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială), Biroul Vamal Centru. La 27 februarie 2023 Sergiu ***** a recepționat de la Serviciul Vamal Ordinul ***** din 27.02.2023, prin care Serviciul Vamal a preavizat pe Sergiu ***** despre posibila concediere din serviciu în organul vamal, în temeiul art. 5 alin. (4), art. 6 alin. (9) lit. f), g), k), art. 41 al Legii cu privire la Serviciul Vamal nr. 302/2017, art. 63 alin. (1) lit. c), alin. (2) și (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008, Ordinul directorului Serviciului Vamal ***** din 26.10.2022 (modificat prin Ordinul directorului adjunct al Serviciului Vamal ***** din 13.02.2023).

Astfel, reieșind din textul ordinului ***** din 27 februarie 2023, este necesar de a identifica textul Ordinului ***** din 26.10.2022. La pct. 1 din Ordinul ***** din 26.10.2022, Serviciul Vamal a aprobat efectivul-limită de personal al - Aparatului Central și Birourilor Vamale, după cum urmează: - Aparatul Central - 348 unități, inclusiv personalul auxiliar - 5 unități; - Biroul Vamal Nord - 300 unități, inclusiv personalul auxiliar - 8 unități; - Biroul Vamal Centru - 832 unități, inclusiv personalul auxiliar - 22 unități; - Biroul Vamal Sud-281 unități, inclusiv personalul auxiliar - 7 unități.

Indică că, din textul ordinului nu se identifică reducerea cadrelor sau lichidarea Serviciului Vamal, respectiv, Ordinul ***** din 28 martie 2023 este lipsit de suport juridic și faptic, ori acesta nu este motivat în nici un mod, mai mult că potrivit Legii nr. 98 din 04.05.2012, reorganizarea sau lichidarea unei instituții publice se face de către Guvern la propunerea ministrului, (art. 14 alin. (7)).

Mai indică că, Serviciul Vamal urma să motiveze prin probe pertinente faptul că anume funcția lui Sergiu ***** în cadrul Biroului Vamal Centru se reduce, însă acest lucru nu a fost efectuat de către Serviciului Vamal.

Precizează că, în sensul art. 10 alin. (1) în coroborare cu art. 11, alin. (1) lit. a) din Codul administrativ: actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Actul defavorabil este actul care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Potrivit art. 11, alin. (2) din Codul administrativ, destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreptă.

În sensul art. 7 din Codul administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

În conformitate cu art. art. 1, alin. (2) și art. 5 alin. (3) din Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017, cu privire la Serviciul Vamal, Serviciul Vamal este o autoritate administrativă aflată în subordinea Ministerului Finanțelor, care exercită funcțiile și atribuțiile ce îi revin și implementează politica vamală a statului prin aplicarea uniformă

și imparțială a legislației în domeniul vamal în scopul asigurării, în limita competențelor sale, a securității economice a statului. Serviciul Vamal dispune de autonomie administrativă și decizională, respectând prevederile legislației în vigoare. Serviciul Vamal este persoană juridică de drept public, care dispune de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova, de cont trezorerial și este finanțat de la bugetul de stat.

Concomitent mai indică și prevederile potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017, cu privire la Serviciul Vamal, Serviciul Vamal este condus de un director, asistat de unul sau mai mulți directori adjuncți, numărul cărora se stabilește de către Guvern, la propunerea ministrului finanțelor. Conform art. 21 alin. (1) - (2) în coroborare cu art. 28 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Astfel, nu întâmplător au fost relatate principiile legalității și eficienței, ori autoritatea emitentă a admis încălcări în privința acestor două principii fundamentale. Încălcările se manifestă prin faptul că atât nu au aplicat în modul corespunzător legea materială, cât și legea procedurală.

Mai indică și prevederile art. 29 din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: - Este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; - Este necesară pentru atingerea scopului; - Este rezonabilă.

Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Conform art. 118 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le- a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poate fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: Motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; Motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; În cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: Autoritatea publică admite o petiție în

totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; Acest lucru este prevăzut expres de lege; sau Autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Astfel, specifică că, art. 119, alin. (1) din Codul administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 85 alin. (3) din Codul administrativ, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

Conform art. 87 din Codul administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare conform dreptului discreționar, pentru investirea stării de fapt. în special ea poate: a) să solicite informații de tot felul; b) să audieze participanții, martorii și experții/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora; c) să solicite acte și dosare; d) din sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fata locului (cercetarea probei la fața locului).

Conform art. 16 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Conform art. 41 alin. (1), lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 302 din 21.12.2017, raporturile de serviciu ale funcționarului vamal încetează în următoarele cazuri: eliberarea din funcție a funcționarului vamal. încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarului vamal în cazurile la alin. (1) are loc conform prevederilor Legii 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în următoarele cazuri: c) autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

Conform art. 88 alin. (1) din Codul muncii al RM, Angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (l) lit. b) și c)) doar cu

condiția că: va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal; va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării fiecărui salariat vizat, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse; o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia)

Susține că, se evidențiază faptul că pentru eliberarea din funcție a lui Sergiu *****, Serviciul Vamal urma să indice concret temeiul juridic care oferă dreptul Serviciului Vamal de a acționa în așa mod, precum și să demonstreze faptul că există un statut de personal aprobat și intrat în vigoare unde nu se mai regăsește funcția de inspector principal.

De asemenea mai indică că, din normele menționate se identifică faptul că Serviciul Vamal urma să prezinte lui Sergiu ***** în momentul preavizării, o propunere scrisă în privința unui alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective. Acest lucru nu a fost realizat de către Serviciul Vamal, fapt ce considerăm ca încălcare a drepturilor muncii față de salariatul Sergiu *****.

Un alt moment important este la 20 aprilie 2023, Sergiu ***** a înaintat cerere către Serviciul Vamal privind prezentarea unor acte.

Astfel se menționează că, la 27 aprilie 2023 Serviciul Vamal a oferit răspunsul necesar în adresa lui Sergiu *****. Din actele menționate identifică următoarele lucruri importante întru soluționarea prezentei spețe: Statul de personal al Biroului Vamal Centru întocmit conform ordinului Ministrului Finanțelor nr. 167 din 22.12.2020 și ordinului Directorului Serviciului Vamal ***** din 23.12.2020 - tabelul reflectă numărul de funcții publice/posturi pentru anul 2022, și în special evidențiem funcția de inspector principal din Postul vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială), care se indică în tabel că sunt 14 funcții publice/posturi. Iar pentru anul 2023 prezentă tabelul privind Statul de personal al Biroului Vamal Centru întocmit conform ordinului Ministrului Finanțelor nr. 105 din 25.10.2022 și ordinului Directorului adjunct al Serviciului Vamal ***** din 13.02.2023 - care specifică pentru funcția de inspector principal în cadrul Postului vamal regional Chișinău 1 un nr. de 17 funcții/posturi.

Suplimentar mai menționează că, Ordinul ***** din 13.02.2023 emis de Directorul adjunct al Serviciului Vamal, pct. 1 - Se modifică anexa nr. 2 din Ordinul ***** dubă 26.10.2022, după cum urmează: sintagma „12 Post Vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială)”, se substituie cu sintagma „12 Post vamal regional Chișinău 1”.

Prin urmare indică că, în anul 2022 pentru postul vamal în cauză, erau 14 funcții publice/posturi privind inspector principal, iar în anul 2023 se creează 17 funcții publice/posturi. Reamintește că Sergiu ***** deținea funcția de inspector principal în

cadrul Postului Vamal Chișinău 1 (PVI Industriala), actual - Post vamal regional Chișinău I, iar la 27 februarie 2023 acesta a fost preavizat de către Serviciul Vamal, că funcția lui se reduce și acesta urmează a fi concediat. Totuși evidențiază clar din probele prezente că nu a existat o reducere a cadrelor, ba chiar nr. de locuri pentru această funcție a fost majorat cu 3, până la 17 locuri.

Cu referire la motivele restabilirii drepturilor salariatului Sergiu ***** face trimitere la art. 89 din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va solicita opinia consultativă a organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv. Imediat după pronunțarea hotărârii instanței de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

În concordanță cu art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

În corespundere cu art. 117 din Codul muncii, pentru perioada concediului de odihnă anual, salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu care nu poate fi mai mică decât valoarea salariului mediu lunar pentru perioada respectivă.

În conformitate cu art. 165 alin. (1), (3) din Codul muncii, salariul mediu include toate drepturile salariale din care, conform legislației în vigoare, se calculează contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii, cu excepția plăților cu caracter unic. Modul de calculare a salariului mediu al salariatului este unic și se stabilește de Guvern.

Suplimentar mai indică art. 329 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

Restabilirea în funcție reprezintă acea remediere cu impact instantaneu implementată de instanța de judecată menită să asigure garantarea eficientă și imediată a dreptului la muncă încălcat de către angajator în mod ilegal. De regulă, reintegrarea în muncă operează prin efectul legii și este subsecventă pretenției de bază ce vizează actul de eliberare nelegitimă din funcție. Pe cale de consecință, odată cu anularea ordinului de eliberare din funcție, este necesară și restabilirea lui ***** Sergiu în funcția deținută

anterior emiterii ordinului, precum și încasarea în beneficiul său din contul Serviciului Vamal a tuturor plăților salariale corespunzătoare, pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă.

În concluzie și în motivarea cererii de chemare în judecată partea reclamantă face trimitere la prevederile art. 17 din Codul administrativ, Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă. Conform art. 189 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. Pe această undă de idei, concluzionă că pentru revendicarea drepturilor legitime ale lui Sergiu *****, este oportun de a admite integral cerere de chemare în judecată.

La 08.11.2023, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), din partea părții reclamante a fost depusă cerere de completare a temeiurilor juridice și pretențiilor (f.d. 47-50).

În susținerea cererii de completare partea reclamantă menționează că, la 18 mai 2023, ***** Sergiu s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Serviciului Vamal, privind, anularea Ordinului Serviciului Vamal ***** din 28.03.2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a lui ***** Sergiu, Biroul Vamal Centru; restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Sergiu ***** a salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă.

În motivarea acțiunii s-a invocat faptul că, Serviciul Vamal își întemeiază ordinul, din punct de vedere juridic, pe art. 63 alin. (1), lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008, de unde se desprinde: Persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, sau se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în următoarele cazuri: autoritatea publică își reduci efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv; La speță, se constată că motivul încetării raporturilor de serviciu ale lui Sergiu *****, în opinia Serviciului Vamal este cel faptul că s-a reorganizat Postul vamal Chișinău 1 (PV Industrială), efectuat prin Ordinul Serviciului Vamal ***** din 13.02.2023, precum și refuzului tacit de a accepta o altă funcție propusă.

Însă, din textul art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008 nu se conturează că un funcționar public poate eliberat din funcția publică pe temeiul că instituția publică se reorganizează. Temeiul de eliberarea din funcția publică la care face trimitere Serviciul Vamal, este clar citat de legiuitor: că doar în cazul în care autoritatea publică își reduce efectivul personal - notează că s-a efectuat reorganizarea, nu reducerea personalului; și un motiv de eliberare din funcție ar fi lichidarea funcției publice - în cazul din speță nu a funcției lichidată funcția,

Mai mult, prin Ordinul ***** din 13.02.2023, prin care s-a modificat anexa Ordinul ***** din 26.10.2022, autoritatea publică s-a reorganizat după cum urmează sintagma

„12 Post Vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială)” se substituie cu sintagma Post Vamal regional Chișinău 1”, sintagma „13. Post Vamal Chișinău 2 (PVI, Cricova se substituie cu sintagma „13. Post Vamal regional Chișinău 2”; sintagma „14. Post Var Chișinău 3 (PVI, Petricani)” se exclude.

Astfel susține că, în baza ordinului precitat, nu a fost redus personalul, nu a fost lichidată funcția pe care o deținea funcționarul vamal Sergiu *****, ci s-a efectuat reorganizarea posturi vamale. Respectiv, autoritatea publică neîntemeiat a eliberat din funcție pe Sergiu ***** temeiul art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008, cu privire la funcția publici statutul funcționarului public.

Conform art. 5 din Codul administrativ, Activitatea administrativă reprezintă totalitate actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a acte reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 15 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, (1) Operațiunile administrative sânt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. (2) Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Prin urmare, consideră că Ordinul ***** din 25.10.2023, este o operațiune administrativă, respectiv, nu trebuie acțiune separată cu respectarea procedurii prealabilă privind anularea acestuia.

Mai consideră că, Ordinul ***** din 25.10.2023, urmează a fi evaluat de instanța de judecată concomitent cu Ordinul ***** din 28 martie 2023, ori acesta vine să completeze ordinul inițial, pe cale de consecință acestea trebuie anulate.

Totodată, invocă faptul că ordinul ***** din 25.10.2023, este o operațiune administrativă realizată ulterior emiterii ordinului inițial, iar codul administrativ nu reglementează posibilitatea schimbării motivării actelor administrative, precum nici nu reglementează că autoritatea publică poate emite acte de completare a actului administrativ final.

Mai mult, prin emiterea acestui ordin se încalcă și termenul procedurii administrative, ori acesta este emis cu mult peste cele 30 zile în care autoritatea publică are la dispoziție pentru realizarea unei proceduri administrativ. Iar cu titlu de excepție, termenul maxim de realizarea procedurii administrative până la acul final trebuie să fie de 90 zile. Acest lucru se conturează în art. 60 din Codul administrativ. De la 28 martie 2023 (data emiterii actului administrativ individual defavorabil) până la 25 octombrie 2023 (data realizării operațiunii administrative), a curs un termen mult prea mare.

Atrage atenția că, actul administrativ individual, (în speță, Ordinul ***** din 28 martie 2023), este actul final care încheie procedura administrativă, Or, art. 78 alin. (1) din Codul administrativ prevede, Procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ. Articolul citat, oferă 3 modalități de încheierea procedurii administrative, iar Serviciul Vamal a emis ordinul ***** din

28.03.2023, ce este un act administrativ individual defavorabil.

Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale ș operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, motivarea este operațiune: administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui ac administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt p care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziile discreționare trebuie să poate fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritate publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și 1 argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: Motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; Motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: Autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane, acest lucru este prevăzut expres de lege; sau Autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art. 119, alin. (1) din Codul administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Prin urmare, Serviciul Vamal urma să motiveze în modul corespunzător ordinul ***** din 28 martie 2023, încă la emiterea lui, fără a mai veni cu alte completări de motivare după ce ordinul a fost adus spre cunoștința lui Sergiu *****.

Astfel, susține în continuare cererea inițială de chemare în judecată, precum și motivele suplimentare invocate.

Partea reclamantă Sergiu ***** prin cererea de bază cât și cererea de completare solicită: anularea Ordinului ***** din 28 martie 2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Sergiu ***** Biroul Vamal Centru. Restabilirea în funcția care o deținea în momentul emiterii Ordinului ***** din 28 martie 2023. Încasarea de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Sergiu *****, salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada, începând cu 27 martie 2023 până la emiterea hotărârii judecătorești, cu reținerea sumelor obligatorii ce urmează a fi vărsate în bugetul public și bugetul asigurărilor sociale.

La 30.06.2023, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), din partea pârâtului, Serviciul Vamal, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 33-34).

În motivarea referinței pârâtul menționează că, Serviciul Vamal consideră acțiunea din speță drept una neîntemeiată, fiind astfel pasibilă respingerii, reieșind din considerentele care succed.

Susține că, prin Ordinul Serviciului Vamal ***** din 26.10.2022 s-a aprobat efectivul-limită de personal al Aparatului Central și Birourilor Vamale, după cum urmează: - Aparatul Central - B48 unități, inclusiv personalul auxiliar - 5 unități; - Biroul Vamal Nord - 300 unități, inclusiv personalul auxiliar - 8 unități; - Biroul Vamal Centru - 832 unități, inclusiv personalul auxiliar L22 unități; - Biroul Vamal Sud - 281 unități, inclusiv personalul auxiliar - 7 unități. S-a aprobat structura Birourilor Vamale conform anexelor 1-3. Prin Ordinul ***** din 13.02.2023, s-a modificat anexa nr. 2 din Ordinul ***** din 26.10.2022, după cum urmează: - sintagma „12. Post Vamal Chișinău 1 (PV1, Industrială)” se substituie cu sintagma „12. Post Vamal regional Chișinău 1”; - sintagma „13. Post Vamal Chișinău 2 (PVI, Cricova)” se substituie cu sintagma „13.Post Vamal regional Chișinău 2”; - sintagma „14. Post Vamal Chișinău 3 (PVI, Petricani)” se exclude. Mai indică că, prin Ordinul Serviciului Vamal ***** din 27.02.2023, s-a dispus preavizarea lui Sergiu ***** - inspector principal, Post vamal Chișinău I (PVI, Industriala), Biroul Vamal Centru, despre posibila concediere din serviciu în organul vamal.

Specifică că, preavizarea despre posibila concediere a funcționarului vamal ***** Sergiu a fost dispusă condițiile în care acesta nu s-a regăsit în structura nou-creată Postul vamal regional Chișinău.

Notează că, la caz angajatorul a realizat sarcina înscrisă în art. 63 alin. (4) al Legii 158/2008, însă propunerea nr. 43 din 21.03.2023 cu privire la acceptul sau refuzul funcției de inspector principal Post vamal Gura Bîcului (PVIC) a fost ignorată de funcționarul ***** Sergiu, fapt confirmat de reprezentanții angajatorului, potrivit procesului-verbal ***** din 2.03.2023. Mai indică că, prin Ordinul Serviciului Vamal ***** din 28.03.2023 s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu a lui ***** Sergiu, inspector principal, Post vamal Chișinău 1 (PVI, Industriala), Biroul Vamal Centru, începând cu 27.03.2023.

Astfel, potrivit art. 41 alin. (2) al Legii nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarului vamal în cazurile prevăzute la alin. (l) are loc conform revederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

În ordinea art. 63 alin. (1) lit. c) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ.

Totodată menționează că, din textul alineatului (4) articolul citat se desprinde cert că, în cazurile prevăzute alin. (1) lit. c), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică cântă sau temporar vacantă, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție.

Reiterează că, propunerea angajatorului de transfer la funcția de inspector principal Post Vamal Gura Bîcului (PVIC) a fost ignorată de funcționarul ***** Sergiu, astfel fiind

catalogat refuzul de a contrasemna propunerea respectivă drept refuz de acceptare a transferului, fapt care nu poate fi imputat angajatorului. În ordinea celor enunțate supra, ținându-se cont de cadrul legal precitat în raport cu circumstanțele de fapt ale speței, considerăm pretențiile înscrise în acțiune ca fiind lipsite de temeiuri legale care ar determina admiterea acestora. Or, actele administrative emise în privința funcționarului ***** Sergiu, au fost întocmite în acord cu prevederile legale de rigoare ce țin de instituția eliberării din funcția publică și cu respectarea procedurii legale premergătoare eliberării din funcția publică.

Indică că, în lipsa temeiurilor legale care ar determina desființarea actului administrativ contestat în speță și admiterea cerințelor din acțiune, în ordinea art. 224 Cod administrativ solicită respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de ***** Sergiu împotriva Serviciului Vamal.

În ședința de judecată reclamantul Sergiu ***** cât și avocatul Alexandrina Sîlța (Ciobanu), au susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea pretențiilor conform motivelor de fapt și de drept invocate.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Serviciul Vamal Valeria Pîslari, împuternicită în baza procurii nr. 28/11-4974 din 12.04.2024, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate în referință.

Aprecierea instanţei de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de ***** Sergiu către Serviciul Vamal cu privire la anularea actelor administrative individuale, urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile

acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actelor administrative individuale.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și

art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, prin ordinul din 27.02.2023, Serviciul Vamal în temeiul art. 5 alin. (4), art.6 alin.(9) lit. f), g), k), art.41 al Legii cu privire la Serviciul Vamal nr.302/2017, art.63 alin.(1) lit.c), alin.(2) și (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008, Ordinul directorului Serviciului Vamal ***** din 26.10.2022 (modificat prin Ordinul directorului adjunct al Serviciului Vamal ***** din 13.02.2023), a ordonat: 1. Se preavizează dl Sergiu ***** - inspector principal, Post vamal Chișinău 1 (PVI, Industriala), Biroul Vamal Centru, despre posibila concediere din serviciu în organul vamal. 2. Se reduce programul de muncă al persoanei preavizate cu pînă la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit, pe perioada preavizării.

Prin ordinul din 28.03.2023, Serviciul Vamal în temeiul art. 5 alin. (4), art.6 alin.(9) lit. f), g), k), art.41 al Legii cu privire la Serviciul Vamal nr.302/2017, art.63 alin.(l) lit.c), alin.(2) și (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008, Ordinul directorului Serviciului Vamal ***** din 26.10.2022 (modificat prin Ordinul directorului adjunct al Serviciului Vamal ***** din 13.02.2023), a ordonat: 1. Se preavizează dl Sergiu ***** - inspector principal, Post vamal Chișinău 1 (PVI, Industriala), Biroul Vamal Centru, despre posibila concediere din serviciu în organul vamal. 2. Se reduce programul de muncă al persoanei preavizate cu pînă la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit, pe perioada preavizării.

La 27.04.2023, partea reclamantă a depus cererea prealabilă prin care a solicitat anularea Ordinului ***** din 28 martie 2023 cu privire la încetarea raporturilor serviciu ale lui Sergiu ***** Biroul Vamal Centru și restabilirea în funcția care o deținea în momentul emiterii Ordinului ***** din 28 martie 2023, cu achitarea tuturor plăților salariale cuvenite.

Prin decizia din 30.05.2023, Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă depusă de către partea reclamantă.

Prin ordinul din 25.10.2023, Serviciul Vamal în temeiul art. 6 alin.(9) lit. g) din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr.302/2017, art.118 alin.(1), alin.(3) din Codul Administrativ, a ordonat: 1. În preambulul Ordinului directorului Serviciului Vamal nr.299-p din 28.03.2023 „Cu privire la încetarea rapoartelor de serviciu ale dlui S. *****, Biroul vamal Centru” textul „statutul funcționarului public nr.158/2008” se completează cu textul „în legătură cu reorganizarea Postului vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială), efectuată prin Ordinul Serviciului Vamal nr.95-p din 13.02.2023, precum și a refuzului tacit de a accepta o altă funcție propusă”.

Conform art. 63 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public,

(1) Persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie va dispune eliberarea din funcţia publică printr-un act administrativ, care se comunică funcţionarului

public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcţia publică, în următoarele cazuri:

a) autoritatea publică şi-a încetat activitatea prin lichidare;

b) autoritatea publică este mutată într-o altă localitate, iar funcţionarul public refuză să o urmeze;

c) autoritatea publică îşi reduce efectivul de personal sau lichidează funcţia publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăseşte funcţia ocupată de funcţionarul public respectiv;

d) ca urmare a admiterii cererii de restabilire în funcţia publică a unui funcţionar public eliberat sau destituit ilegal, de la data pronunţării de către instanţa de judecată a hotărîrii prin care s-a dispus restabilirea;

e) ca urmare a obţinerii de către funcţionarul public debutant a calificativului „nesatisfăcător" la evaluarea activităţii profesionale, în condiţiile prezentei legi;

f) starea sănătăţii fizice şi/sau psihice a funcţionarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală a vitalităţii, nu îi mai permite acestuia să îşi îndeplinească atribuţiile corespunzătoare funcţiei publice deţinute;

g) ca urmare a refuzului neîntemeiat al funcţionarului public de a accepta detaşarea în interesul serviciului;

h) ca urmare a imposibilităţii transferului funcţionarului public aflat în situaţia specificată la art.26 alin.(4);

i) ca urmare a refuzului neîntemeiat al funcţionarului public de conducere de nivel superior de a accepta transferul în interesul serviciului în condiţiile art.50;

j) ca urmare a transferului într-o altă autoritate publică, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (2), (5)–(7) şi (9), cu acordul ambelor autorităţi publice;

k) ca urmare a promovării într-o altă autoritate publică, cu respectarea prevederilor art. 45 alin. (1), (2), (4) şi (4^1), cu acordul funcţionarului public şi al ambelor autorităţi publice.

(2) În cazul eliberării din funcţia publică în condiţiile alin.(1) lit.a)–c), autoritatea publică este obligată să acorde funcţionarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor – de 15 zile calendaristice, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (1) lit. j) şi k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcţionarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum şi perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

(3) În perioada de preaviz, persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie acordă funcţionarului public în cauză reducerea programului de muncă, cu pînă la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit.

($3^{1)}$ În perioada de preaviz nu se admite acordarea concediului de odihnă anual sau a concediului neplătit. Concediul de odihnă anual se acordă doar în cazul în care a fost planificat în graficul anual al concediilor de odihnă.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă,

funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție.

(4[1]) În cazul eliberării funcţionarilor publici în temeiul alin. (1) lit. a) şi c), autoritatea publică este obligată să prezinte, în modul stabilit, cu 30 de zile calendaristice înainte de eliberare, subdiviziunii teritoriale a autorității administrative responsabile de implementarea politicii în domeniul promovării ocupării forței de muncă informaţiile privind funcţionarii publici care urmează a fi disponibilizaţi.

(4[2]) Nu se admite eliberarea funcţionarului public în perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma, în perioada concediului de maternitate, concediului parţial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 4 ani, precum şi în perioada detaşării, cu excepţia cazului de lichidare a autorităţii publice.

(4[3]) În cazul în care, la data stabilită în actul administrativ de eliberare din funcția publică, raporturile de serviciu cu funcționarul public sunt suspendate în legătură cu boala sau trauma acestuia, ziua eliberării va fi considerată prima zi lucrătoare de reîncadrare în funcția publică.

(5) În cazul reducerii efectivului de personal sau lichidării de funcţii, autoritatea publică nu poate înfiinţa posturi similare celor lichidate timp de un an de la data schimbărilor efectuate.

Conform art. 1 din Legea nr. 302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal,

(2) Serviciul Vamal este o autoritate administrativă aflată în subordinea Ministerului Finanțelor, care exercită funcțiile și atribuțiile ce îi revin și implementează politica vamală a statului prin aplicarea uniformă și imparțială a legislației în domeniul vamal în scopul asigurării, în limita competențelor sale, a securității economice a statului. Serviciul Vamal dispune de autonomie administrativă și decizională, respectînd prevederile legislației în vigoare.

Conform art. 5 din Legea nr. 302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal,

(3) Serviciul Vamal este persoană juridică de drept public, care dispune de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova, de cont trezorerial și este finanțat de la bugetul de stat.

Conform art. 6 din Legea nr. 302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal,

(1) Serviciul Vamal este condus de un director, asistat de unul sau mai mulţi directori adjuncţi, numărul cărora se stabileşte de către Guvern, la propunerea ministrului finanțelor.

(9) Directorul:

f) semnează actele oficiale și administrative ce ţin de competenţa Serviciului Vamal și poate să delege prin ordin acest drept directorului adjunct sau, după caz, altor persoane cu funcţii de conducere din cadrul Serviciului;

g) emite şi semnează ordine, dispoziţii, circulare şi indicaţii pentru asigurarea implementării actelor normative, precum şi pentru îndeplinirea propriilor atribuții;

h) administrează și gestionează proprietatea Serviciului Vamal în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Conform art. 41 din Legea nr. 302 din 21.12.2017 cu privire la Serviciul Vamal,

(1) Raporturile de serviciu ale funcţionarului vamal încetează în următoarele cazuri:

a) în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor;

b) demisia funcţionarului vamal;

c) eliberare din funcţie a funcţionarului vamal;

d) destituire din funcție a funcţionarului vamal.

(2) Încetarea raporturilor de serviciu ale funcţionarului vamal în cazurile prevăzute la alin. (1) are loc conform prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public.

(3) Eliberarea şi destituirea funcţionarului vamal se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

(4) Destituirea din funcție a funcţionarului vamal poate avea loc şi în următoarele cazuri:

a) aflarea funcţionarului vamal în una din situațiile specificate la art. 15;

b) constatarea unei abateri disciplinare grave prevăzute la art. 51;

c) stabilirea, printr-un act de constatare rămas definitiv, a faptului că acesta a emis/adoptat un act administrativ, a încheiat, direct sau prin intermediul unei persoane terţe, un act juridic, a luat sau a participat la luarea unei decizii fără soluţionarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislaţiei privind reglementarea conflictului de interese;

d) aflarea acestuia în situație de incompatibilitate, stabilită printr-un act de constatare rămas definitiv;

e) nedepunerea de către acesta a declaraţiei de avere şi interese personale sau refuzul de a o depune în condiţiile art. 27 alin. (8) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate;

f) confiscarea averii nejustificate a acestuia dispusă de către instanţa de judecată printr-o hotărîre irevocabilă;

g) retragerea cetăţeniei Republicii Moldova.

Coform art. 86 Codul muncii,

(1) *Concedierea* – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive:

a) rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă (art.63 alin.(2));

b) lichidarea unităţii sau încetarea activităţii angajatorului persoană fizică;

Coform art. 88 Codul muncii,

(1) Angajatorul este în drept să concedieze salariaţii de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit.b) şi c)) doar cu condiţia că:

c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcţie) în cadrul

unităţii respective (cu condiţia că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întruneşte cerinţele necesare pentru suplinirea acestuia).

Conform art. 14 din Legea nr. 98 din 04.05.2012 privind administraţia publică centrală de specialitate,

(7) Autoritățile administrative din subordinea ministerelor se constituie, se reorganizează și se dizolvă de către Guvern, la propunerea ministrului. Prevederile art. 10 alin. (2)–(13) se aplică în mod corespunzător şi faţă de autorităţile administrative din subordinea ministerelor şi a altor autorităţi administrative centrale.

În speță, obiectul contenciosului administrativ în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității Ordinului Serviciului Vamal ***** din 28.03.2023 prin care s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu ale reclamantului Sergiu ***** din funcția de inspector principal, Post vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială), Biroul Vamal Centru, restabilirea în funcție și achitarea drepturilor salariale aferente perioadei de absență forțată de la muncă.

La caz, instanța reține următoarea stare de fapt, prin Ordinul Serviciului Vamal ***** din 26.10.2022 s-a aprobat efectivul-limită de personal și structura Birourilor Vamale, inclusiv pentru Biroul Vamal Centru - 832 unități.

Ulterior, prin Ordinul ***** din 13.02.2023, s-a modificat anexa nr. 2 a ordinului anterior, substituindu-se denumirea „Post Vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială)” cu „Post vamal regional Chișinău 1”, ceea ce a reprezentat o reorganizare structurală a posturilor vamale.

În urma reorganizării, prin Ordinul ***** din 27.02.2023, reclamantul a fost preavizat despre posibila concediere, iar la data de 21.03.2023, i s-a propus transferul la funcția de inspector principal Post vamal Gura Bîcului.

Potrivit procesului-verbal ***** din 22.03.2023, instanța constată că reclamantul nu a contrasemnat propunerea, fapt interpretat de pârât ca refuz tacit al transferului.

Ulterior, prin Ordinul ***** din 28.03.2023, s-au încetat raporturile de serviciu ale reclamantului începând cu 27.03.2023.

Instanța analizând statul de personal pentru anii 2022 și 2023, remarcă că numărul funcțiilor de inspector principal în cadrul postului vamal vizat a crescut de la 14 la 17 unități, aspect invocat de reclamant pentru a susține că nu a existat o reducere reală de personal.

Conform art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158 din 04.07.2008, prevede că persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie va dispune eliberarea din funcţia publică printr-un act administrativ, care se comunică funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcţia publică, în următoarele cazuri: autoritatea publică îşi reduce efectivul de personal sau lichidează funcţia publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăseşte funcţia ocupată de funcţionarul public respectiv.

Instanța constată că, deși numeric nu a existat o reducere a posturilor de inspector principal, reorganizarea structurală a transformat „Postul Vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială)” în „Post vamal regional Chișinău 1”, modificarea organizatorică a

determinat ca funcția ocupată de reclamant în vechea structură să nu se mai regăsească în noua configurație administrativă.

Instanța reține că art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158 din 04.07.2008 consacră două ipoteze distincte, reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției publice, ultima fiind legată de intrarea în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată. Prin urmare, criteriul determinant nu este exclusiv reducerea numerică a funcțiilor, dar identitatea funcției ocupate de funcționar în cadrul structurii pentru care s-a aprobat statul de personal.

În speță, din actele anexate se atestă că reorganizarea „Post Vamal Chișinău 1 (PVI, Industrială)" a fost transformată în „Post vamal regional Chișinău 1", modificarea organizatorică a determinat încetarea existenței în schema veche a funcției pe care o ocupa reclamantul, în sensul că poziția ocupată, în forma și cadrul organizatoric anterior, nu se mai regăsește ca atare în statul de personal intrat în vigoare ulterior reorganizării.

Astfel, controlul instanței nu se extinde asupra oportunității reorganizării sau asupra opțiunilor manageriale privind repartizarea posturilor în cadrul noii structuri, ci vizează legalitatea măsurii de eliberare raportată la condiția prevăzută de lege și la garanțiile procedurale.

În conformitate cu art. 41 alin. (2) din Legea nr. 302 din 21.12.2017, încetarea raporturilor de serviciu ale funcţionarului vamal în cazurile prevăzute la alin. (1) are loc conform prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public.

Totodată, art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158 din 04.07.2008, prevede că în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție.

Instanța constată că, pârâtul a îndeplinit obligația legală prin propunerea de transfer formulată la 21.03.2023, iar refuzul reclamantului de a contrasemna propunerea, confirmat prin procesul-verbal din 22.03.2023, nu poate fi imputat autorității publice și nu afectează legalitatea procedurii de eliberare din funcție.

Cu privire la argumentul reclamantului privind încălcarea obligației de motivare a actului administrativ, prevăzut de art. 118 din Codul administrativ, instanța constată că Ordinul ***** din 28.03.2023 a indicat temeiul legal al măsurii dispuse, iar prin Ordinul ***** din 25.10.2023 s-a completat motivarea în fapt prin menționarea reorganizării și a refuzului tacit de transfer.

Cu privire la argumentul reclamantului potrivit căruia Ordinul ***** din 25.10.2023 ar constitui o operațiune administrativă emisă tardiv și că nu se permite completarea motivării actului administrativ, instanța reține că obiectul controlului judecătoresc îl constituie legalitatea Ordinul ***** din 28.03.2023, iar Ordinul ***** are caracter de completare, fără a modifica dispoziția de încetare a raporturilor de serviciu, data încetării ori temeiul juridic invocat.

Instanța reține că motivarea actului administrativ individual reprezintă expunerea considerentelor de fapt și de drept care justifică soluția autorității și constituie, potrivit

Codului administrativ, o cerință de legalitate a actului. Art. 118 alin. (1)–(3) din Codul administrativ definește motivarea și impune indicarea temeiurilor esențiale de drept și de fapt avute în vedere de autoritatea publică. Totodată, legiuitorul a prevăzut mecanismul de înlăturare a viciilor de formă și procedură care nu atrag nulitatea, inclusiv situația în care motivarea necesară se recuperează ulterior de către autoritatea publică, acțiune ce poate fi realizată până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță.

Cu privire la argumentul reclamantului privind depășirea termenului de finalizare a procedurii administrative, instanța remarcă că termenul general din art. 60 Cod administrativ stabilește intervalul în care o procedură administrativă urmează a fi finalizată, iar procedura se finalizează, potrivit art. 78 alin. (1) Cod administrativ, prin emiterea actului administrativ individual. În speță, procedura de eliberare din funcție a fost finalizată prin emiterea Ordinului ***** din 28.03.2023, iar Ordinul ***** nu reprezintă reluarea ori continuarea procedurii, dar completarea motivării, admisă de art. 123 Cod administrativ.

Cu privire la invocarea principiului proporționalității, instanța apreciază că măsura dispusă de pârât a fost proporțională cu scopul urmărit de reorganizare a structurilor vamale, autoritatea publică a respectat procedura legală de preavizare și a oferit o alternativă prin propunerea de transfer, astfel încât ingerința în dreptul la muncă al reclamantului a fost minimizată în măsura posibilităților.

La fel, instanța respinge argumentul reclamantului privind necesitatea unei reduceri numerice efective a personalului pentru aplicarea art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158 din 04.07.2008. Or, textul legal se referă nu doar la reducerea efectivului de personal, însp și la situația în care funcția publică nu se mai regăsește în statul de personal ca urmare a reorganizării, ceea ce s-a întâmplat în speță prin transformarea structurală a postului vamal.

În conformitate cu art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, instanța nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității reorganizării dispuse de Serviciul Vamal, ci doar asupra legalității acesteia. Astfel, verificând respectarea limitelor legale ale dreptului discreționar, instanța constată că autoritatea publică a acționat în cadrul competențelor sale legale, a luat în considerare toate faptele relevante și a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Celelalte argumente invocate de partea reclamantă nu au relevanţă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru anularea actului administrativ contestat şi urmează a fi respinse.

În acest context, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile pârâtului sunt întemeiate, or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele speței, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către Serviciul Vamal este una legală și întemeiată.

Or, autoritatea publică la soluționarea speței a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și în limita competenţei, a emis actul administrativ prin care și-a realizat scopul său legal.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ de către Serviciul Vamal.

Totodată, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile autorității pârâte sunt întemeiate, or, poziția părții reclamante, expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

În aceiași ordine de idei, instanța concluzionează că, în speță, actele administrative contestate nu încalcă principiul proporționalității între mijloacele folosite şi scopul urmărit, bazându-se pe probleme identificate, justificate obiectiv şi rezonabil.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative emise în privința reclamantului de către autoritatea pârâtă, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de ***** Sergiu, ca fiind neîntemeiată. Or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor legale.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226 din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de ***** Sergiu către Serviciul Vamal cu privire la anularea ordinului ***** din 28 martie 2023 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Sergiu *****, Biroul Vamal Centru, inclusiv cu completările realizate prin Ordinul ***** din 25.10.2023 emis de Serviciul Vamal; constatarea ca absență forțată de la muncă din partea Serviciului Vamal față de Sergiu *****, pentru perioada 27 martie 2023 până la emiterea Deciziei Curții de Apel Chisinău din 05 decembrie 2023; restabilirea în funcția care o deținea în momentul emiterii Ordinului nr. 299- p din 28 martie 2023; încasarea de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Sergiu *****, salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada, începând cu 27 martie 2023 până la 05 decembrie 2023, cu reținerea sumelor obligatorii ce urmează a fi vărsate în bugetul public și bugetul asigurărilor sociale - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la

data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor Sîrbu**